

The LED Weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VoViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 6, No. 7 July 28, 1996

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Hoàng Vinh, Vũ Khiêm, Kiều Hoà, Vân Anh, Minh Bảo, Trọng Trí, Minh Sơn, Hữu Lâm và Văn Hoa.

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chon tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

Thư ngỏ

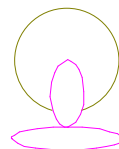
CỐC 5 SAO

Tứ Thông Bát Đạt một điểm siêu
Nghe qua không đến lại vui nhiều
Nhìn xem trong cốc kiêu năm sao
Quý tướng Trời cao lại nhớ nhiều

Anh em bạn đạo cùng xây cất
Nhứt quyết thành tâm tạo biển yêu
Nhìn cốc nhớ người tâm tận độ
Đạt thành nguyên lý thật là siêu

Lương Sĩ Hằng

Houston, ngày 21 tháng 7 năm 1996

Đề nghị cách sinh hoạt qua Mục Bé Tám tại thiền đường địa phương:

Để khuyến khích các bạn đạo cùng tham gia học hỏi Mục Bé Tám trong các buổi họp tại thiền đường, Ban Biên Tập của LED Weekly xin đề nghị cách sinh hoạt như sau:

1) - Chọn hai người trưởng toán, nên chọn người thích sinh hoạt, bàn luận.

2) - Người trưởng toán đặt câu hỏi cho các bạn đạo.

3) - Bạn đạo thay phiên nhau trả lời tùy theo ý của từng người.

4) - Người trưởng toán đọc câu trả lời của Bé Tám.

5) - Bạn đạo cùng nhau tham khảo câu trả lời.

6) - Có chỗ nào chưa hiểu rõ thì đặt câu hỏi gửi về cho Bé Tám.

Chúc các bạn sinh hoạt vui! Có ý kiến đóng góp xin cứ gửi về cho Ban Biên Tập.

Địa chỉ: VôViLED Co.
P.O Box 71071,
Sunnyvale, CA. 94086 USA
Email: voviled@ix.netcom.com

Mục Bé Tám từ 31-5-96 đến 6-6-96

Copyright (C) 1995 by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. *Vui buồn lẫn lộn do đâu mà có?*
2. *Tại sao người tu thiền thường phát tâm giúp đỡ người lâm nạn?*
3. *Làm sao mới gọi là mình tâm kiến tánh?*
4. *Ở trên đời này muốn hòa giải một việc gì thì phải làm sao?*
5. *Sự chứng minh màu nhiệm là gì?*
6. *Sự suy tư do đâu đem đến?*
7. *Người xưng danh tu tại sao thích phao tin đồn bắt chảnh?*

Ngày 31 tháng 5 năm 1996

Hỏi: *Vui buồn lẫn lộn do đâu mà có?*

Đáp: Thưa vui buồn lẫn lộn do trí ý chưa khai, lòng vòng không thoát, tâm không định trí không ổn.

Kệ:

Chưa minh lý đạo trí tâm ồn

Khó thoát khó suy lại ác ôn

Trí ý không hành tâm vọng động

Tự gieo tâm ác chuyển lòng vòng.

Ngày 1 tháng 6 năm 1996

Hỏi: *Tại sao người tu thiền thường phát tâm giúp đỡ người lâm nạn?*

Đáp: Thưa người tu thiền tự khôi phục luồng điện trong tâm thức, tự cảm thấy nhẹ và dư thừa hơn người thường, bớt bận rộn và bớt lo âu hơn người thường. Lúc nào cũng sẵn sàng giúp đỡ người chưa biết thiền.

Kệ:

Tự mình cảm thức trí tâm yên

Phát triển tâm linh chẳng có phiền

Hòa hợp tình Trời trong xây dựng

Biết thương biết quý rõ tâm hiền.

Ngày 2 tháng 6 năm 1996

Hỏi: *Làm sao mới gọi là mình tâm kiến tánh?*

Đáp: Thưa tâm mở rộng thì mới thấy tánh mình eo hẹp tự thức mà ăn năn sám hối. Khi thấy rõ tánh hư tật xấu thì mới tự dứt khoát hướng về từ bi mà phát triển, Phật tánh lớn rộng vô biên, không còn chia cách và tạo động nữa.

Kệ:

Phân minh mức tiến cảm thông vừa

Giữ lối tu tâm chuyển sớm trưa

Pháp lý phân minh đường trí đạo

Cảm thông nguyên lý sẽ dư thừa.

Ngày 3 tháng 6 năm 1996

Hỏi: Ở trên đời này muốn hòa giải một việc gì thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn hòa giải một sự việc gì thì phải thông suốt vị trí của đôi bên, nhiên hậu bàn cãi trong tinh thần xây dựng và nhịn nhục, thì việc làm sẽ thành tựu tốt đẹp.

Kệ:

Vị trí thanh minh lại rõ ràng

Bình tâm bàn luận lại tâm an

Không gieo nghịch cảnh cho người khác

Trí thức phân minh để bạc bần.

Ngày 4 tháng 6 năm 1996

Hỏi: Sự chứng minh mẫu nhiệm là gì?

Đáp: Thưa sự chứng minh mẫu nhiệm, chính hành giả không ngờ trước được bất cứ một sự may mắn nào trong cuộc sống, gọi là mẫu nhiệm chính hành giả tự cảm nhận được.

Kệ:

Mỗi người cảm nhận một phần tiến

Tâm thức giao duyên tự nối liền

Cảm động chơn hồn trong phút khắc

Quy nguyên giềng mối sống an yên.

Ngày 5 tháng 6 năm 1996

Hỏi: Sự suy tư do đâu đem đến?

Đáp: Thưa sự suy tư do thần kinh khối óc tiếp thu nguyên điển nghiệp chương tạo thành nhoe sáng thành tựu.

Kệ:

Duyên nghiệp quy hình đà sắp sẵn

Ánh quang nhắc nhở chuyện công bằng

Phân minh rõ rệt trong tâm óc

Khai triển hình thành sự ở ăn.

Ngày 6 tháng 6 năm 1996

Hỏi: Người xưng danh tu tại sao thích phao tin đồn bắt chánh?

Đáp: Thưa người thích tiên tri phao tin đồn bắt chánh, là người đã có một tập quán tò mò, tưởng lầm là sự hiểu biết của chính mình sâu rộng hơn người khác, tự đánh mất sự thật thà, xưng danh sự phụ lại càng sai lạc hơn. Từ đó tạo thành một tập quán bắt chánh, tự lập phe nhóm sanh giặc chẳng có ích gì cho chính họ. Cuối cùng phần hồn phải thọ tội mà thôi, tu thì chỉ trung thành và cặm cụi lo tu mà thôi, chẳng có ai cao thấp cả, thì mới thấy được sự bình đẳng. Đó là căn bản của người tu thiền.

Kệ:

Thực hành chất phác tự mình xuyên

Trí ý thông minh tự giảm phiền

Duyên nợ không còn trong luyện tiếc

Thực hành chơn pháp tự mình yên.

Triết Lý Tâm Linh Tiến Hoá Tu Học

Copyright (C) 1996 by Luong Si Hang & VoViLED. All rights reserved

Mục Triết Lý Tâm Linh Tiến Hoá Tu Học nhằm phổ biến đến bạn đọc các lời giảng dạy của Thầy Lương Sĩ Hằng. Các lời giảng được trích ra từ hơn 1000 cuốn băng cassettes do Thầy thuyết giảng trong quá trình hoằng pháp từ 40 năm qua. Việc ghi chép từ các cassettes được thực hiện bởi Nhóm Chép Băng thuộc Ban Lưu Trữ Tài Liệu của VôViLED. Xin mời các bạn cùng nghiên cứu và nghiền ngẫm những lời chân lý dẫn tiến tâm linh.

Sống Chung Hoà Bình

Thầy giảng vào ngày 1 tháng 7 năm 1996 tại Atlantic City, dành cho các Khoá Sống Chung trong năm 1996.

Kiều Hoà ghi

Sự thật của tâm linh là chỉ có phát triển chứ không có thụt lùi cho nên tu để tiến chứ không phải tu để lùi. Hôm nay, chúng ta có cơ hội chung

vui trong thực hành tự phê tự kiểm sự sai lầm của các bạn. Các bạn sẽ thấy rõ qua những đêm thiền Chung Sống Hoà Bình chúng ta thấy chậm lụt trì trệ. Vì sao, vì ai mà chúng ta trì trệ, vì ngoại cảnh của gia cang. Chính chúng ta thiếu tu, pháp lực không đầy đủ, hoá giải không nổi nghiệp duyên trong gia đình. Các bạn đêm đêm lo tu thì pháp lực của các bạn càng ngày càng mạnh, pháp lực mạnh mới giải được nghiệp lực. Gia đình nào cũng có

nghiệp, có vợ có con tức là nghiệp lực. Khi mà các bạn pháp lực mạnh, quán thông nghiệp lực mới giải được nghiệp lực và cảm ơn có nghiệp lực tôi mới có cơ hội tiền.

Càng gia công tu luyện thì càng thức tâm, càng gia công hành pháp thì pháp lực sẽ dồi dào. Từ đầu chí chân của các bạn đều là điển của Trời Đất, lấy gì chứng minh - hột gạo do Nhứt Nguyệt ban chiếu hình thành phát triển dưỡng khí của Trời Đất, chúng ta nhờ nó mà sống; khi ra đi hưởng dưỡng khí mà lớn lên, lớn lên nhờ ăn uống ngũ cốc của Trời Đất trong tự nhiên và hồn nhiên xây dựng cho chúng ta trở về căn cội! Lớn lên trí óc càng ngày càng thay đổi lớn rộng, trở về căn cội của mỗi cá nhân.

Chúng ta thấy cái vi diệu của Trời Đất có sẵn trong tự nhiên và hồn nhiên, tâm Phật mọi người đã có sẵn rồi, tánh Phật mọi người đã có rồi mà không kiến tánh làm sao thành Phật được. Chúng ta tu để kiến tánh thành Phật, tự sửa mình mới có cơ hội tiến hoá.

Nhờ đời mà tiến, nhờ đời mà tu, nhờ đời mà học hỏi không ngừng nghỉ, cho nên chúng ta đời đạo song tu, quý đời, quý yêu gia đình. Gia đình là Trời Đất quy định không phải chúng ta muốn là được đâu, các bạn thấy rõ nhiều người muốn 5 thế, 7 kiếp rồi cuộc cũng chỉ có khổ thôi. Người nào mà biết được Trời Phật và chịu tu chịu tiến thì gia đình đó sẽ tốt, và mọi người sẽ an vui lúc sống cũng như lúc chết, tiến hóa nhẹ nhàng. Hiểu được nguyên lý là phải chấp nhận cuộc sống do Trời Đất hình thành, càng hiểu càng quý yêu Thượng Đế nhiều hơn lúc nào Ngài cũng ở sát bên chúng ta và tận độ cho chúng ta những cơ hội từ nghịch tới thuận, tiến hoá mãi mãi. Nhiều người tu về Vô Vi không có ý thức nổi, khó dần thân, hiểu một phần nào rồi chán chê cũng có, không đi tới trong lành; thì việc nào ở thế gian cũng vậy, muốn lọc cho nước sạch thì phải hết vi trùng. Muốn lọc cho luồng điển ta thanh nhẹ, hào quang ta sáng suốt thì trước điển phải dang, không còn lưu luyện với chúng ta được.

Cho nên nhiều người còn chấp nói Vô Vi làm sao đó - tu càng ngày càng khó ! Không phải cái gốc của chúng ta nó thanh nhẹ và sáng suốt rõ rệt, tại chúng ta ôm chấp và rước trước quá nhiều thì chúng ta mới cảm thấy là Vô Vi khó. Vô Vi là gốc của mọi người, tràn đầy thanh nhẹ và thanh tịnh trong nội thức mà không biết hưởng, hướng ngoại

chỉ tạo khổ mà thôi. Nhiều người tưởng lầm là tôi đêm đêm tôi thiền là được rồi, không phải, thiền... phải ý thức được - không thanh tịnh ý thức không nổi nguyên năng sẵn có của chính mình là liên hệ với Trời Đất rồi đâm ra sợ thiêng liêng. Chính mình là thiêng liêng, gốc từ trên Trời xuống thế gian mà không là thiêng liêng sao được. Tự kỳ thị mình, ý lại ông lên bà xuống, người này thì xưng Mẫu, người kia xưng Thượng Đế, mà các bạn đã thấy Thượng Đế chưa ? Đã thấy Mẫu chưa mà tin. Tin là luồng điển này tới với tôi, luồng điển kia tới với tôi, chính là mình sáo, tự gạt, ngu si không phát triển được. Lầm tưởng là Trời Phật đã đến độ chúng ta. Chúng ta đã được một cơ duyên có một cái cơ thể vi diệu Trời Đất hình thành, thế gian không ai có thể chế được. Tại sao chúng ta không thanh tịnh để khai thác, để tiến hoá, để thấy sự sáng suốt của Bề Trên rõ rệt ban chiếu trong tâm thức của chúng ta sau đêm Thiền, lúc nào cũng cho chúng ta phát triển, không cho chúng ta thụt lùi, ý chí lãnh mạnh không lệ thuộc, chấp nhận về luồng điển này, luồng điển kia, luồng điển nọ là tự hại, bị nhập. Rồi tưởng ta là thành Thượng Đế, tưởng ta là thành ông này, ông nọ, cái đó là sai lầm vô cùng. Nuôi dưỡng tự ái ngu si, tự ái mà ngu si nó mới bị như vậy, chứ thông minh không bị vậy, sáng suốt thanh tịnh không bị những luồng điển nào xâm nhập khối óc của chúng ta, chúng ta hoàn toàn tự chủ phát triển đi lên hào quang tỏa sáng rõ rệt.

Tu là để tự giải, tự tiến chứ không phải tu là thâm nhập để tự hại. Ở đời này, ý ông lên bà xuống thâm nhập để tự hại rất nhiều. Cơ thể không bình an mà còn không hiểu, bệnh tật tới tấp mà không hay, có phải ngu si không các bạn. Tánh chất tự nhiên và hồn nhiên không còn nữa, cứ nghe theo những lời ảo ảnh không rờ mó được tự hại mình mà không hay làm cho thần kinh khối óc suy yếu. Thần kinh khối óc của các bạn từ đầu chí chân chẳng chặt, trật tự. Chẳng chặt mà trật tự, rất khó, chỉ có luồng điển thanh quang mới làm được trật tự đó được. Nếu chúng ta không hướng tâm về thanh quang để giải trước thì làm sao chúng ta có cơ hội trở về với trật tự chung sống hoà bình được.

Ngày hôm nay, các bạn sống ở trong một nơi nhỏ hẹp nhưng mà các bạn thấy mỗi người đều có trật tự nó vui, thanh nhẹ, tới giờ thiền thì thiền, tới giờ ăn thì ăn, tới giờ trò chuyện thì các bạn có cơ hội trò chuyện để tự hiểu mình nhiều hơn. Thấy rõ

Vô Vi là thực hiện Nam Mô A Di Đà Phật để hiểu mình, chứ không phải thực hiện Nam Mô A Di Đà Phật là để tiện Trời việc của người khác, việc không cần thiết chúng ta không làm, đã hiểu rồi Tâm làm Thân chịu. Luật nhân quả rõ rệt thì các bạn an nhiên tự tại mà tu để hiểu mình hơn là hiểu người khác. Nếu hiểu người khác một thời gian rồi thì các bạn sẽ thấy trì trệ và không tiến, hiểu mình tự sửa thì mình lại có cơ hội tiến. Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật đã phân giải rõ rệt cho các bạn. Cuối cùng Phật là phải hiểu lấy chính mình từ đâu đến rồi sẽ về đâu, ăn năn sám hối, tự tu tự tiến hành triển tới vô cùng đó là đường lối rõ rệt của Vô Vi.

Cho nên nhiều người đã tham gia Vô Vi một thời gian, rồi vì tai miệng, không tiến hoá, không rõ rệt mới hấp thụ những chuyện ở bên ngoài, những cái lý thuyết không đi đến đâu, cuối cùng không đi đến đâu mà ôm lấy mất một thời gian biết là bao nhiêu. Người đặt một lý thuyết này, người đặt một lý thuyết kia, rồi cũng không đi đến đâu mà cũng ôm một thời gian, các bạn thấy mất thì giờ vô ích làm điều không cần thiết.

Trong cuộc đời có sự hiện diện trên mặt đất này, chúng ta cần làm sự cần thiết để trở về nguyên căn nguồn cội của chính chúng ta thì chỉ biết tháo gỡ nghiệp tâm mới có sự tiến hoá. Muốn tháo gỡ nghiệp tâm thì phải hành pháp, pháp lực càng ngày càng dồi dào thì nghiệp tâm sẽ tan biến và không còn lưu trú trong khối óc của chúng ta nữa mới cảm thức được sự thanh nhẹ từ bi là gì,

đại bi là gì. Đêm đêm dày công lo tu tiến dẹp bỏ tự ái sân si mới thấy sự kết quả trong hành trình chúng ta đã hành đạo. Các bạn ôm một thể xác gom gọn của Trời Đất mà không chịu thể thiên hành đạo làm sao các bạn khai thác được những điều thanh tịnh trong nội thức mà tiến. Càng tu càng hỗ trợ cho phần hồn, càng ngày càng thanh nhẹ. Giải bỏ nghiệp tâm, hợp tức khắc, ngộ được sự thanh nhẹ Đại Bi Bề Trên. Dùng miệng nói, miệng môi nói chứng ngộ tức khắc, đó là không có đúng. Không hành mà ngộ, đó là láo xược tự gạt mình không tiến hoá, rồi các bạn làm cái gì cũng không có tiến hoá, cuối cùng cũng bị đau khổ, xác tâm bất ổn làm sao phát triển, rắc rối lại càng rắc rối thêm.

Bạn bỏ nơi này đi tu nơi kia, nhiều người bỏ Vô Vi đi theo đạo khác rồi cuộc cũng chuốc lấy sự khổ mà thôi không tiến hoá nổi, vì tâm thức không vững mạnh và không trật tự làm sao tiến hoá được. Các bạn ngược mặt xem Trời phải có trật tự không, từ dưỡng khí đến điện quang đều có trật tự sắp xếp cho mọi người có cơ hội chung vui hoà bình. Tu mà không hiểu lấy chính mình thì chỉ có tự đoạ mà thôi, lệ thuộc nơi người khác, ỷ lại nơi người khác chỉ có hại mình và không tiến. Ý thức sự tiến hoá vô cùng bên trên chính phần hồn sẽ có cơ hội đi trong thực hành, đó là điều cứu rỗi tâm linh rõ ràng.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư Từ VIỆT NAM Gửi Bác X *(một bạn đạo)*
Việt Nam, đêm 31 tháng 6 năm 1996

Bác X kính mến của chúng con,

Kính thưa bác, nỗi vui mừng khi nhận được tin bác, không sao chộp mắt trong giấc trưa được, mong mau đến 2 giờ để báo lại chị phụ trách cộng

đoàn với tấm lòng quảng đại của bác quan tâm đến đàn con bất hạnh.

Kính thưa bác, ngày gặp bác như gặp một vị cứu tinh của đoàn người đang chới với giữa dòng sông. Bắt đầu từ ngày đó phòng thù có thêm tiến bộ. Và sau khi hè, có một vài em ra trung có một cái nghề thù, các em hội nhập được xã hội bên ngoài và tự sống được, không bị hư hỏng bạn bè

lôi cuốn. Cũng là nhờ hồng ân to tát của bác mới có ngày nay. Và tình thương của bác bao la giang rộng đôi tay che chở cho các em bất hạnh. Bác X ơi! Con xin chấp tay cảm ơn tình thương của bác đem đến các con một nguồn hạnh phúc.

Kính thưa bác, phòng thêu của con cần một tháng chi cho cô giáo mua vải, chỉ và bồi dưỡng cho các em chừng 200 đô. Vì con có nhờ thêm một Thầy nữa, con có trình bày với chị phụ trách công đoàn về các em nam. Hiện bây giờ thì các em học nghề in lụa, mộc, nghề chạm, trổ, cưa lọng, cắt may cũng thiếu thốn nhiều bề. Nhưng hiện bây giờ máy cưa gỗ bị hư chưa có tiền để mua. Vậy nếu có thể được, xin bác vui lòng giúp chúng con cái máy cưa 500 đô. Bác ơi, chúng con hiểu kiếm được đồng tiền, các bác cũng đồ mồ hôi, ăn uống kham khổ, nhín để gọi về cho những người bất hạnh đau khổ ở bên quê hương, hồng ân đó chúng con luôn khắc ghi và cùng với các em nguyện xin Chúa ban muôn hồng ân cho toàn thể gia đình bác và những vị đại ân nhân của chúng con. Kính thưa bác, nhu cầu như thế nhưng bác có bao nhiêu giúp chúng con bấy nhiêu, chúng con không giám đòi hỏi. Bác ơi, niềm sung sướng dâng cao, nếu có bác ở đây con xin lạy cảm ơn bác. Vì con ở từ nhà Trắngđổi lên tỉnh Y từ 37 năm, con chưa gặp một người nào như bác, cũng có nhiều người hứa nhưng không bao giờ trở lại. Còn bác không hứa nhưng các em bất hạnh bên cạnh lòng bác làm sao con không sung sướng được.

Nếu tiện bác cho chúng con xin số fax của bác. Chúng con luôn nhớ cầu nguyện cho bác.

Thư Thầy Tám Gửi Về VIỆT NAM

Sau khi bác X, một bạn đạo Vô Vi trình lá thư trên lên Thầy Tám, Thầy đọc qua và rất cảm mến hạnh hy sinh của các soeur Dòng Áo Trắng, đã hết lòng dẫn thân giúp đỡ các em cô nhi Việt Nam. Thầy Tám đã gửi bác X một số tiền và bức thư sau đây nhờ chuyển đến các Soeur.

Houston, ngày 20-07-96

Kính gửi Soeur,

Chúng tôi có dịp đọc qua lá thư đề ngày 31 tháng 6 năm 1996 của soeur đã gửi cho bác X cộng những lời thăm thía tận độ của soeur đã và đang dẫn thân tận độ các em đang bơ vơ ở cõi đời này, sống trong một quê hương mất trật tự về sự giáo dục của con em ở quê nhà, thiếu thốn đủ mọi phương diện dẫn tiến tâm linh, nay đã được quý soeur dẫn thân phục vụ quần sanh, trong tình thương bác ái bao la của Chúa đã đem lại niềm tin, có quý soeur sẵn sàng dẫn thân phục vụ cho đời sống của trẻ em, xa cha vắng mẹ trong sơ sanh cho đến lúc trưởng thành sống trong sự đau buồn. Trên mọi mặt, ai là người sẽ săn sóc các em nếu vắng tình thương của các soeur trong thời buổi chuyển tiếp của tâm linh. Chúa đã ban ơn cho khắp hoàn cầu, trong cơn tiến hoá và đổi chiều của tâm linh.

Niềm tin của các soeur đã cảm động lòng người quý Chúa sửa tâm tu hành và độ đi.

Chúng tôi cảm nhận đường đi đó là vô cùng tận. Cuối cùng phần hồn phải học hỏi và tiến hoá.

Quý soeur đã được hấp thụ sự giáo dục tốt về đời lẫn đạo, dẫn thân phục vụ, mọi sự nan giải của xã hội quên lãng tình người, hung hăng bất chấp luật lệ của Trời Đất, chuyển hướng tham lam và tự sát. Bao nhiêu kinh thánh đã dẫn giải rõ rệt, mọi người phải tự ý thức chiều sâu của tâm đạo mà xây dựng cho nhau một niềm tin không thay đổi, hướng về Chúa mà hành sự thì mọi sự sẽ tốt đẹp, sẽ không còn biên giới và nghi ngờ lẫn nhau, thì mới có cơ hội tiếp thu những gì của Chúa đang ban độ quần sanh trong tình thương và đạo đức.

Chúng tôi sẽ đóng góp một phần nhỏ nhỏ trong khả năng sẵn có của chúng tôi, để tạo phương tiện cho quý soeur tiếp tục giúp đỡ các em tiến thân.

Kính chúc quý soeur an vui và tiếp tục trong khổ để độ đời.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Làng Vô Vi - khu đất dành riêng cho bạn đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

Tôi Yêu

Tôi tu pháp lý bấy lâu nay,
Người tôi yêu quý vốn Chị Hai.
Hai gì? Hãy nói cho ra lẽ,
Xin hãy bình tâm sẽ tỏ bày.

Hai đây vốn thật ấy Hai Không “00”,
Không yêu không ghét ở trong lòng.
Vô Vi phát pháp trui rèn mãi,
Tôi thấy tâm mình tự sáng trong.

Kể tiếp tôi yêu ấy anh Ba,
“Ba xạo” thì không phải thật thà.
Đừng nên nghĩ đến anh “Ba trợn”,
Vì yêu như thế đổi tâm ta.

Ba đây vốn thật “Tam vô” đó,
“Vô niệm” trông không tránh nẻo tà.
“Vô trụ” còn chi không vắng lặng,
“Vô tướng” hết rồi người với ta.

Kính bái, TVT
Con Đức Thầy,
Trương Văn Thành
Tây Úc, Perth, 14/7/96

DUYÊN

Chỉ một chữ Duyên, lắm chữ phiền.
Đêm ngày thương tưởng, dạ không yên.
Lỗi tại ông Tơ, se lộn mối.
Chàng vui duyên khác, thiếp như điên.

Lại một chữ Duyên, kéo chữ Tiền.
Lấy nhau cho được, dạ mới yên.
Hành nhau đến chết, cho là Nghiệp.
Mê-Muội la Trời, nợ oan khiên.

Còn một chữ Duyên, sánh chữ Thiên.
Đêm ngày hít thở khí hạo nhiên.
Chơn tâm, chàng rể hào hoa nhất.
Sẽ đón em về vui cảnh Tiên.

Nếu ai hiểu được chuyện nhân duyên.
Cánh cửa mở ra mọi ưu phiền.
Bình tâm thức giác tu Thiên giải.
Nghiệp lỗi vun bồi mấy ức niên.

NGỌC SƯƠNG KÍNH BÁI
Thiền Đường Lưu Động Sydney, 15-7-96

Vô Vi Vòng Quanh Thế Giới

HỘI ÁI HỮU VÔ VI DALLAS & HOUSTON

Phóng Sự: Tết Vô Vi Texas
(12 tháng 7 đến 24 tháng 7, 1996)

Tiểu bang cao bồi năm nay cũng theo sự đổi thay bất thường của vũ trụ và vạn vật lại nóng oi bức hơn những năm trước. Bỗng nhiên gia đình Vô Vi Texas lại được tin Người Cha Lành kính yêu quang lâm các thiền đường Thông Hải, Dallas; Tứ Thông, Houston; và Ánh Quang, Pearland.

Ban tổ chức khóa học Vô Vi Houston đã nhờ chúng tôi viết bài phóng sự về những ngày Thầy lưu lại Texas.

Dallas - (12 tháng 7 đến 18 tháng 7, 1996)

Chuyến viếng thăm Texas của Thầy bắt đầu từ Dallas. Thầy cùng chị Bê và chị Diệp đến thiền

đường Thông Hải vào trưa thứ 6, 12 tháng 7. Hai bạn đạo từ Houston đã đến từ đêm hôm trước để dự khóa sống chung này. Một tuần chung vui học đạo với Thầy và các bạn đạo trong khóa này đã qua thật mau. Bạn đạo hội trưởng, cựu và tân, được nhiều người thương mến tại Dallas, đã tả niềm vui này như mùa xuân, từ không khí vui, tập nập tại thiền đường Thông Hải cho đến thời tiết rất nóng mùa hè đã trở mát sau mấy trận mưa khi Thầy đến.

Houston - (18 tháng 7 đến 24 tháng 7, 1996)

Thứ 5, 18 tháng 7:

Buổi trưa, bác Cư, hội trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Houston, đến Dallas từ hôm trước, đã rước Người Cha Lành kính yêu quang lâm thiền đường Tứ Thông hầu xem con cái người trình tấu cốc Thầy hoàn tất đến mức nào qua sự hồi âm từ thư

thinh ý của các con. Tháp tùng theo Thầy có chị Võ từ Dallas và chị Diệp.

Chị Diệp, giống chị Bê, giúp bạn đạo giữ gìn sức khỏe qua phương pháp thanh lọc và ăn uống dưỡng sinh. Non 1 tháng nay, bạn đạo hội trưởng cùng các bạn đạo nam phụ lão ấu đều hợp hợp bàn bàn và phân công những tài năng ấy thực hiện các công tác để hoàn chỉnh từ bên ngoài cho đến bên trong thiên đường và cốc Thầy.

Ba ngày trước đây Trời đã chuyển từ nóng oi bức sang ôn hòa và có vài đám mưa nên đã đem lại bầu Trời Houston sự mát mẻ và dễ chịu. Đặc biệt sau khi Thầy đến thiên đường Tứ Thông, có vài đám mây đen che phủ vùng thái dương và đã đem lại sự mát mẻ cho những người con lành đang đón rước Người Cha Lành yêu dấu của mình.

Thầy cắt băng khánh thành cốc Thầy do bạn đạo xây vào những ngày cuối tuần từ đầu năm 1995; cốc Thầy hình bát giác, tường đỏ, mái xanh, nền cao hơn nửa thước, diện tích gần 300 thước vuông gồm các phòng khách/ăn, ngủ, và tắm. Bạn đạo Houston thật tình không dám tự khen mình nhưng rất vui mừng, sung sướng khi được Thầy tặng những lời khen mà bạn đạo Houston xin được lén chia sẻ cùng bạn đạo khắp Năm Châu qua LED Weekly: "Cốc Thầy đẹp và sang trọng như một cơ sở (suite) của khách sạn 5 sao."

Một mệnh lệnh của Thầy làm cho chúng tôi hết sức run rẩy: "Viết như thế nào phải diễn tả cho được nét đẹp của cái cốc để bạn đạo khắp nơi phải bỏ tiền ra để mua vé máy bay về chiêm ngưỡng".

Chúng tôi thấy không đủ khả năng nên đã cầu cứu Thầy và được Thầy cho bài thơ sau đây gọi là đề cứu bồ:

Cốc 5 Sao

Tứ Thông Bát Đạt một điểm siêu
Nghe qua không đến lại vui nhiều
Nhìn xem trong cốc kiểu năm sao
Quý tướng Trời cao lại nhớ nhiều
Anh em bạn đạo cùng xây cất
Nhứt quyết thành tâm tạo biên yêu
Nhìn cốc nhớ người tâm tận độ
Đạt thành nguyên lý thật là siêu
Lương Sĩ Hằng

Bạn đạo Houston nghĩ đây có thể là một lời an ủi, vỗ về của Thầy đến đàn con tại Houston sau hơn một năm đầy cố gắng để vượt qua bao khó khăn, thử thách.

Sau cơm chiều, Thầy đã bảo vì chưa đến giờ trong chương trình Thầy phải nói chuyện nên các bạn đạo hãy nói chuyện Thầy nghe. Thế là một số bạn đã dịp tâm sự với Thầy những chuyện vui buồn khi xây cốc Thầy cùng với những chuyện tình cảm riêng làm các bạn đạo được dịp cười và khóc với Thầy như một đêm giải trọc đầu tiên mà Thầy ban cho bạn đạo Houston.

Thứ 7, 20 tháng 7, và chủ nhật, 21 tháng 7:

Đây là 2 ngày chính của khóa học tại thiên đường Tứ Thông. Một số bạn đạo từ Dallas và Austin đã đến dự. Thầy thuyết giảng và giải đáp thắc mắc vào buổi sáng. Chiều thứ 7, bạn đạo bàn bạc LED Weekly; đây là lần đầu bạn đạo Dallas, Austin, và Houston cùng học hỏi Mục Bé Tám; đặc biệt bạn đạo Dallas đã chia sẻ cách thức học LED Weekly tại Dallas. Tối thứ 7, Mai An cùng các nghệ sĩ Houston và Dallas trình bày văn nghệ, bắt đầu với bài "Nhìn Cốc Thầy", tác phẩm đầu tay của Mai An.

Thứ 2, 22 tháng 7:

Thầy quang lâm thiên đường Ánh Quang tại Pearland, một thành phố nhỏ cách trung tâm Houston 15 phút lái xe. Thiên đường Ánh Quang đang được xây thêm; cơ sở mới 2 tầng, khoảng 2000 thước vuông; phần bên ngoài vừa được hoàn tất và phần bên trong đang được thực hiện. Thầy đã thuyết giảng, dùng cơm trưa, và viếng thăm cơ sở mới.

Buổi chiều, Thầy trở về cốc Thầy để nghỉ ngơi. Sau đó Thầy đi bơi và dẫn vài bạn đạo đi chợ mua rau cải theo sự chỉ dẫn của Thầy để hôm sau Thầy tự tay nấu món bún Tàu xào và đậu cuốn rau xà lách đãi bạn đạo Houston. Có lẽ đây là một bài học rất tốt về cách ăn uống cho bạn đạo Houston.

Đến tối khi bạn đạo đang ăn, Thầy đã bất ngờ ra trò chuyện thật vui và cởi mở như không khí gia đình.

Thứ 3, 23 tháng 7:

Khoảng 10 giờ sáng bạn đạo đã rộn rịp sửa soạn thực phẩm, dụng cụ nấu nướng và thực hiện khăn quàng làm bếp cho đầu bếp của "nhà hàng Tám sao" (là chính Thầy). Đến tối sau khi thưởng ngoạn khu thương mại gần thiên đường Tứ Thông, Thầy bắt đầu choàng áo hành sự tài nấu bếp của "nhà hàng Tám sao" và bạn đạo đã được thưởng

thức những món ăn đặc biệt do tự tay Thầy chế biến cùng chị Ba Hương phụ tá.

Trong buổi họp cuối của Tết Vô Vi Texas, sau khi Thầy ban huấn từ, bạn đạo đã có dịp đặt những câu hỏi cuối và phát biểu cảm tưởng; anh Hai bảo được ăn cơm Thầy nấu là một vinh dự; Thầy đáp Thầy không có gì tặng các con nên đã tặng diễm qua đồ ăn để làm ẩm cơ thể; bạn đạo đã cảm động khóc. Một số bạn đạo thắc mắc về tin đồn Thầy sẽ liêu đạo năm 1999; Thầy trả lời rằng tu Thầy sẽ ở lại lâu nhưng không tu Thầy sẽ ra đi. Buổi họp này đã kết thúc với phần văn nghệ.

Thứ 4, 24 tháng 7:

Thầy rời Houston để trở về Montreal, nơi dừng chân đầu tiên của Thầy trên bước đường hoằng pháp.

Đức Cha Lành đã ra thai cho các con ngài từ Dallas là thiền đường THÔNG HẢI rồi đến Houston là thiền đường TÚ THÔNG và sau cùng là thiền đường ÁNH QUANG. Năm nay, Tết Vô Vi Texas, Ngài quang lâm trở lại xem các con cái của Người được tiến triển đến đâu hầu đạt được TÚ ĐẠI GIAI KHÔNG sau khi đã tự giải lần lần điều 2 (*dứt khoát thất tình lục dục*) của 10 điều tâm niệm của PLVVKHHBPP hầu hòa tan vào điều 10 (*hòa tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm*) để đạt được mục tiêu tối hậu là ÁNH QUANG. Chúng tôi những người làm phóng sự này thỉnh cầu quý bạn đạo Texas hãy mở rộng tâm từ bi của mình hơn nữa để đón rước dễ dàng hơn Lời vàng ý ngọc mà Đức Cha Lành thân yêu đã gói ghém qua thâm ý nêu trên.

Bạn đạo lão thành hội trưởng Houston đã có một sáng kiến là kể từ đây tất cả bạn đạo Dallas, Austin, Pearland, và Houston kết thành một gia tộc Vô Vi của xứ một sao in trên nền xanh, trắng, đỏ (Texas); Thầy đã chấp nhận và khuyến khích thực hiện ý đoàn kết và xây dựng nêu trên.

Trịnh Kim Vinh

Nguyễn Thọ

Đinh Thị Huyền Châu

HỘI ÁI HỮU VÔ VI SYDNEY

Bạn Đạo Sydney, Vui Buồn Sinh Hoạt

Tuần qua mở đầu mục Vui Buồn Sinh Hoạt, hình như tôi đã viết chuyện tu thì ít, chuyện ăn thì nhiều. Có lẽ các bạn phật ý lắm. Hãy khoan, các bạn chớ vội trách tôi. Chúng ta là những người tu, chuyên làm những chuyện ngược với đời. Người đời tìm vui trong canh bạc, vũ trường, rượu chè, hút sách. Ăn rau cải, chao tương như chúng ta thì vui nổi gì. Họ lấy động làm vui. Ta tìm vui trong thanh tịnh. Tôi nhớ có lần Thầy đã nói "Ngon rau, cọng cải có hạnh hy sinh, phục vụ hơn cả con người. Nhà bếp cũng có đạo của nhà bếp". Các bạn nữ Vô Vi ngày ngày tri niệm Lục Tự, đêm đêm hành thiền tịnh tấn - Hạnh từ bi nở lớn - Tâm phục vụ cao độ. Các bạn nữ tu của tôi đã kết hợp Đạo, Đời một cách tuyệt diệu.

Nói đến đàn bà, chúng ta nghĩ ngay đến cái bếp. Nói đến đàn ông, chúng ta nghĩ gì ? Một cái gì phải to lớn hơn, vĩ đại hơn như chuyện nước non chẳng hạn. Các cụ có đang nở lỗ mũi không ạ? Khiêm tốn một tí nhé. Tuần qua, các anh đã kiểm soát cách thức công phu cho tất cả. Một vấn đề xem ra rất tầm thường, nhưng lại rất quan trọng. Việc gì sẽ xảy ra nếu quý vị hành pháp sai hoặc chưa đúng-đắn. Không ngại mà thưa với các bạn. Đã có người trong chúng tôi, soi hồn để 3 ngón tay không đúng chỗ. Ngồi không thẳng lưng. Xả Thiền quẹt quẹt vài ba cái có lệ. Đó là chưa nói đến thờ Pháp Luân. Các bà thờ Pháp Luân không tiện để các ông kiểm chứng. Anh Cang là người đề xướng nên kiểm soát lại cách hành pháp. Anh Bình biểu diễn Xả Thiền, chỉ dẫn thêm cách xoa bóp các huyệt cần thiết, các bà nhao nhao lên đòi anh Cang phải chỉ rõ ai soi hồn trật, ai ngồi cụp xương. Dĩ nhiên anh Cang đâu đại gì chỉ thẳng. Cuối cùng chúng tôi đồng ý bầu lại Ban Công Phu gồm có anh Cang, anh Công, thêm 2 bạn nữa thỉnh thoảng mới thấy mặt đi Thiền - Bên Nữ có Dì Ba chịu trách nhiệm.

Bây giờ đến phần sôi nổi, hấp dẫn nhất - Mục Bé Tám. Chúng tôi đã rút ngắn thời gian Thiền từ hai mặt băng xuống còn một mặt băng để đủ giờ thảo luận Mục Bé Tám. Câu hỏi "loại người nào mới là loại người trung tín" gây hào hứng nhất của tuần qua.

Chị S mở lời trước: " Trung là trung thành, tín là uy tín. Chữ trung, chữ tín đối với đời cũng đã quan trọng hướng chi Đạo. Có trung tín mới tạo được ý lực tu học. Nghiệp tâm không thể giải một

ngày. Nay tu pháp này, mai đổi pháp khác chỉ là tự phá hoại mà thôi".

Anh N có tật nên nhảy nhồm: "Tôi xin thú thật, ngày xưa tôi có thử pháp của Sư Cô T H. Tôi thử pháp vì tò mò, hiếu kỳ. Ngoài ra không có ý phản Thầy hay thay đổi Pháp".

Di T ngồi sau lưng anh N vội dơ tay không kịp đợi anh N dứt lời: "Tôi cũng có liên lạc với mấy người bên đó để xin gặp mặt. Tôi cũng không dấu, tôi tu mà còn tham - Muốn mau thành Phật (*cả đấm cười ồ*). Tại tôi nghe quảng cáo trên báo Tức Khắc Khai Ngộ - Minh tu pháp Vô Vi khổ cực biết bao nhiêu mà còn té lên té xuống - Đàng này đệ tử họ khỏi tu, có Thầy lo hết. Nghe bắt ham".

Anh C tiếp lời: "Chúng ta có quyền lựa chọn trước khi bước vào đường Đạo. Thay đổi làm trở ngại sự tiến hóa của phần hồn".

Chị S một lần nữa nhấn mạnh: "Thầy luôn luôn khuyên chúng ta phải quay vào trong - Hướng nội chớ hướng ngoại - Phải nhớ là vạn pháp quy một - Pháp tự nó không chánh, không tà. Dứt khoát, kiên trì hành một pháp cho đúng đắn là đi tới". Bất ngờ, cô H phản đối chị S: "Em không đồng ý với chị S. Như em đi tìm Đạo đã mất hết hai phần ba cuộc đời. Ông Nội em theo phái Tứ Ân Hiếu Nghĩa, Cha em làm việc cho Pháp, Mỹ nên tụi em được rửa tội theo Đạo Thiên Chúa - Sau 75, tụi em về bên Nội - Các anh đi vượt biên hết. Em phải gánh vác cái nhà thừa tự, phải cúng kiến, hương hỏa mỗi dịp đến giỗ. Hằng ngày phải đốt nhang, cúng kiến là một việc ép buộc hãi hùng - em trở về tu viện, xin các Soeur chấp thuận cho em tu, nhưng các Soeur viện cớ lý lịch của Ba em không tốt - Các Soeur đã từ chối em - Cảm thấy mình bị phản bội, em đau khổ, tuyệt vọng nên bắt đầu nghiên cứu, tìm hiểu nhiều nguồn triết lý của các tôn giáo khác - Cao Đài, Phật Giáo. Nhưng tất cả đều mơ hồ, lạc hậu không thể nào thỏa mãn được nỗi khát khao chân lý của linh hồn em - Em có một người anh tật nguyền. Ảnh dựa vào bệnh tật, quây phá gia đình em tan nát. Làm cật lực từ sáng đến chiều tối, em kiếm tiền nuôi 4 ông anh

trong tù và một ông anh bệnh hoạn - Đã có lúc em quyết định giết chết con người đáng ghét đó - Nếu giết không được ông, em sẽ tự tử. Mạng đổi mạng. Ông sống thì em chết - Cứ sống dật dờ như vậy cho đến đến khi em được một người bạn khẩu truyền Pháp Lý Vô Vi của Thầy. Em hành thử, phiền muộn từ từ giảm bớt - Ý định tự tử biến mất. Em chấp nhận trả nghiệp, nhận ra nghịch cảnh là môi trường tốt tôi luyện linh hồn em tiến hóa - Chỉ bảo không trung tín với đạo giáo mà mình đã chọn là phá hoại, là thiệt hại cho phần hồn, theo em điều đó không đúng. Nếu em khư khư trung tín với cái đã chọn. Giờ đây, một là em đã bỏ xác, hai có lẽ em đang ngồi tù".

Cô H chấm dứt câu chuyện trong sự bàng hoàng xúc động của mọi người. Không có Đạo, linh hồn bơ vơ, đau khổ kinh khủng. Tôi cảm ơn Thượng Đế. Tôi cảm ơn Đức Thầy. Một niềm hạnh phúc vô biên tràn ngập tâm hồn tôi.

Cô T bổ túc Lời cô H : "Chúng ta không thể nói Pháp Lý Vô Vi là hạng nhất. Thầy nói có đến tám vạn bốn ngàn pháp môn. Chị thích hợp pháp Vô Vi, chị tu pháp Vô Vi. Người kia thích hợp Pháp Quán Âm, người ta tu theo Pháp Quán âm - Không lẽ chị về được mà họ không về được. Theo em, chúng ta có quyền lựa chọn, thay đổi cho đến khi nào chúng ta cảm thấy yên tâm."

Buổi sinh hoạt được kết thúc với cái thông báo chi thu của Quỹ Thiện Đường cuối tháng, được dán lên cửa. Nhìn vào nó, tôi lại liên tưởng đến cái Quỹ Vô Vi Thiện Viện Quốc Tế đang còn một lỗ hổng thật lớn. Trước mắt tôi hiện ra cảnh tượng một đàn kiến đang cố gắng đưa một khối đá kim cương lên núi. Đoàn kết là sức mạnh của vạn năng. Nhưng muốn thành công, chúng ta phải phối hợp, đoàn kết và yêu thương. Xin viết đậm 4 chữ ĐOÀN KẾT + YÊU THƯƠNG để chấm dứt đoạn văn tuần này.

NGOC SƯƠNG KÍNH BÀI
Thiền Đường Lưu Động Sydney, Úc
10 - 7 - 1996

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved